

- 2) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (καλούμενης «οδηγίας για τις διαδικασίες χορηγήσεως ασύλου»), επίσης λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι σύμφωνη [προς τις διατάξεις αυτές] η νομοθεσία κράτους μέλους που τάσσει ενιαία αποκλειστική προθεσμία συνολικώς εξήντα ημερών για τις ένδικες διαδικασίες ασύλου, ανεξαρτήτως ατομικών περιστάσεων και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της υποθέσεως ούτε τυχόν δυσχέρειες αποδείξεως;

(¹) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 22 Ιουνίου 2018 — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo κατά Banca d'Italia

(Υπόθεση C-414/18)

(2018/C 311/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Καής: Banca d'Italia

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, και ιδίως τα στοιχεία α' και στ', του κανονισμού 2015/63 (¹), ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αρχών περί των οποίων γίνεται λόγος στον κανονισμό αυτόν, καθώς και στην οδηγία 2014/59 (²), στον κανονισμό 2014/806 (³) και στο άρθρο 120 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπό το πρίσμα των θεμελιωδών αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας κατά το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της απαγορεύσεως της διπλής συνεισφοράς, με σκοπό τον υπολογισμό των συνεισφορών που προβλέπονται στο άρθρο 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59, αποκλείει την εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται για τις ενδοομιλικές υποχρεώσεις και στην περίπτωση επίσης «εν τοις πράγμασι» ομίλου ή, εν πάση περιπτώσει, στην περίπτωση διασυνδέσεων μεταξύ ιδρύματος και άλλων τραπεζών ενός ίδιου συστήματος; Μπορεί, αντιθέτως, πάντοτε υπό το πρίσμα των εν λόγω αρχών, η ευνοϊκή μεταχείριση της οποίας τυγχάνουν οι προνομακικές υποχρεώσεις στο ίδιο άρθρο 5 να εφαρμοστεί αναλογικώς επίσης στις υποχρεώσεις τράπεζας του λεγόμενου «δεύτερου επιπέδου» έναντι των άλλων τραπεζών του συστήματος (της Συνεταιριστικής Πίστωσης) ή πρέπει αυτό το τελευταίο χαρακτηριστικό ενός ιδρύματος, το οποίο συγκεκριμένα λειτουργεί ως κεντρικό ίδρυμα στο εσωτερικό ενός διασυνδεδεμένου και ενοποιημένου συνόλου μικρών τραπεζών, επίσης στις σχέσεις με την ΕΚΤ και τη χρηματοοικονομική αγορά, να οδηγεί, σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση, σε οποιαδήποτε προσαρμογή κατά την έκθεση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών από την Εθνική Αρχή Εξυγίανσης στους Οργανισμούς της Κοινότητας και κατά τον προσδιορισμό των συνεισφορών που οφείλονται από το ίδρυμα στο Ταμείο Εξυγίανσης σύμφωνα με τις πραγματικές υποχρεώσεις της και το συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της;

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ L 11, σ. 44).

(²) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173, σ. 190).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225, σ. 1).